

Mål C-337/08

X Holding BV **mot** **Staatssecretaris van Financiën**

(begäran om förhandsavgörande
från Hoge Raad der Nederlanden)

”Artiklarna 43 EG och 48 EG — Skattelagstiftning — Inkomstskatt för juridiska personer — Skattemässig enhet bestående av ett moderbolag med hemvist i landet och ett eller flera dotterbolag med hemvist i landet — Moderbolaget beskattas för vinsten — Dotterbolag som inte har hemvist i landet uteslutna”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den 19 november 2009. I - 1218
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 februari 2010. I - 1237

Sammanfattning av domen

*Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt
(Artiklarna 43 EG och 48 EG)*

Artiklarna 43 EG och 48 EG utgör inte hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken ett moderbolag får bilda en enda skattemässig enhet med sitt dotterbolag med hemvist i landet, medan moderbolaget inte får bilda en sådan skattemässig enhet med ett dotterbolag som saknar hemvist i landet, när över-skottet i sistnämnda dotterbolag inte omfattas av skattelagstiftningen i den medlemsstaten.

Genom att ett moderbolag till ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat utesluts från denna förmån hindras förvisso etableringsfriheten, eftersom det kan bli mindre attraktivt för moderbolaget att utöva sin etableringsfrihet i och med att det avhålls från att bilda dotterbolag i andra medlemsstater. Situationen för ett moderbolag med hemvist i landet som önskar bilda en enda skattemässig enhet med ett dotterbolag som också det har hemvist i landet är dock – med hänsyn till det ändamål som eftersträvas med en sådan beskattningsmetod – objektivt jämförbar med situationen för ett moderbolag med hemvist i landet som önskar bilda en enda skattemässig enhet med ett dotterbolag som saknar hemvist i landet, såvitt de i båda situationerna söker komma i åtnjutande av de förmåner som beskattningssystemet ger, vilket bland annat gör det möjligt att på moderbolagsnivå konsolidera de över- och underskott som bolagen i den enda skattemässiga enheten redovisar och se till att transaktionerna inom bolagsgruppen förblir skattemässigt neutrala.

En sådan beskattningsmetod rättfärdigas emellertid av behovet av att upprätthålla

fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna. Eftersom moderbolaget självt fritt kan avgöra om det önskar bilda en skattemässig enhet med sitt dotterbolag och lika fritt upplösa denna enhet från ett år till ett annat, skulle en möjlighet att även inbegripa ett dotterbolag som saknar hemvist i landet i den skattemässiga enheten ge moderbolaget frihet att välja vilken beskattningsmetod som ska tillämpas på underskott i detta dotterbolag samt var detta underskott ska beaktas. Då området för den skattemässiga enheten kan ändras på detta sätt, skulle en möjlighet att i nämnda enhet inkludera ett dotterbolag som saknar hemvist i landet leda till att moderbolaget fritt kunde välja i vilken medlemsstat det önskade göra underskotten i detta dotterbolag gällande.

Vad gäller frågan huruvida en sådan beskattningsmetod är proportionerlig, innebär inte en medlemsstats godkännande av att underskott i ett utländskt fast driftställe preliminärt kvittas där företaget har sitt säte att den måste utvidga denna förmån till att även omfatta dotterbolag, som saknar hemvist i landet, till ett moderbolag med hemvist i landet. De fasta driftställena som är belägna i en annan medlemsstat och de dotterbolag som saknar hemvist i landet befinner sig nämligen inte i jämförbara situationer när det gäller fördelningen av beskattningsrätten, sådan den framgår av ett dubbelbeskattningsavtal, eftersom dotterbolaget, som utgör en självständig juridisk person, är obegränsat skattskyldigt i den skatteavtalssslutande medlemsstat där det har sitt säte, medan ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat i princip och till viss del omfattas av ursprungsmedlemsstatens beskattningsrätt. Det är visserligen riktigt att den möjlighet som i artikel 43 första stycket andra meningen EG tillerkänns näringsidkare att fritt välja den juridiska form som är bäst

lämpad för att bedriva verksamhet i en annan medlemsstat inte får begränsas genom diskriminerande skattebestämmelser. Ursprungsmedlemsstaten förblir dock behörig att fastställa villkoren för beskattning och nivån på denna för de olika etableringsformer som inhemska bolag kan använda sig av för sin verksamhet i utlandet, under förutsättning att de inte utsätts för en behandling som är diskriminerande i förhållande till hur inhemska jämförbara etableringar behandlas. De fasta driftställen som är belägna i en annan medlemsstat och de dotterbolag som saknar hemvist i landet befinner sig inte i jämförbara situationer när det gäller fördelningen av beskattningsrätten, och ursprungsmedlems-

staten är därmed inte skyldig att tillämpa samma beskattningsmetod på dotterbolag som saknar hemvist i landet som den som tillämpas på utländska fasta driftställen. Mot bakgrund av det ovan anförda ska den berörda beskattningsmetoden anses stå i proportion till de ändamål som eftersträvas med densamma.

(se punkterna 19, 24, 31-33, 37-40, 42 och 43 samt domslutet)